

Press materijal

Galerija likovnih umjetnosti, Osijek
Europska avenija 9, 31000 Osijek
tel: 031/251-280; 251-287; 251-288
fax: 031/251-281
e-mail: gloo@gloo.hr
www.gloo.hr

Pozivamo vas na otvorenje izložbe

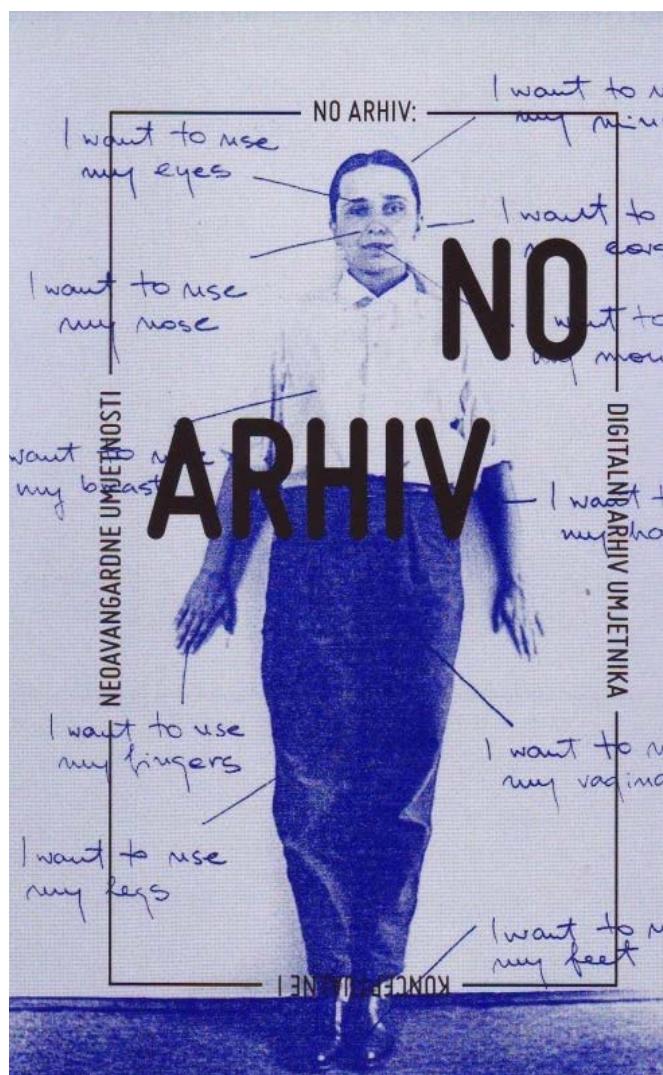
NO arhiv: digitalni arhiv umjetnika konceptualne i neoavangardne umjetnosti

Tijekom otvorenja kustosica i autorica izložbe Morana Matković iz Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu provesti će posjetitelje i protumačiti sadržaj izložbe i njenu umjetničku građu

u četvrtak, 23. svibnja 2013. u 19 sati

Europska avenija 9, 31000 Osijek

Izložba je ostvarena u suradnji Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu i Galerije likovnih umjetnosti, Osijek u okviru projekta Europska iskustva i perspektive hrvatske kulture

O izložbi

Izložba sadrži preko sedamdeset djela konceptualne i neoavangardne umjetnosti kao i opremu za njezino arhiviranje i dokumentiranje.

NO ARHIV: DIGITALNI ARHIV UMJETNIKA KONCEPTUALNE I NEOAVANGARDNE UMJETNOSTI

Izložba NO arhiv je materijalizacija jednog stalno promjenjivog virtualnog arhiva - www.digitizing-ideas.hr – nastalog suradnjom Muzeja moderne umjetnosti u Varšavi, Moderne galerije i Muzeja suvremene umjetnosti Metelkova u Ljubljani, Muzeja suvremene umjetnosti Vojvodine u Novom Sadu i Muzeja suvremene umjetnosti Zagreb te nekoliko privatnih fondacija i zbirkki. Odabir samog naziva izložbe, riječima kustosice Jasne Jakšić,[1]izravno upućuje na medij kojem se – zbog zaštite osjetljivih umjetničkih časopisa, kataloga, pozivnica, knjiga umjetnika – pribjegava kako bi njihov sadržaj postao dostupniji publici, a krhki papir na kojem je otisnut ostao sigurno pohranjen. Stvaranjem otvorenog digitalnog arhiva kopija, sadržaj koji je već prešao put iz stvarnog života u prostore muzeja, knjižnica i arhiva nastavlja svoj život u novom mediju.

Materijal arhiva čine knjige umjetnika, umjetnički časopisi, časopisi – katalozi, samizdati, plakati, letci, pozivnice, dopisi, telegrami i pisma kao primjeri vaninstitucionalnih kanala za distribuciju umjetničkih radova, ali i novinski članci i fotografije kao dokazi realizacija projekta, izložbi i umjetničkih akcija. Vodenim idejom arhiva u kojemu se sustavno vodi briga o kronologiji, na početku izložbe stoje primjeri časopisa umjetnika s kojima počinje suvremena umjetnost u Hrvatskoj. Početkom šezdesetih godina na sceni se pojavio po svemu radikalni antičasopis Gorgona usko vezan za prezentaciju ideja istoimene grupe umjetnika. Antičasopis je zamislio Josip Vaništa, a „Gorgona se nazivala antičasopisom kako bi se istakla razlika spram onog što podrazumijeva umjetnički časopis, jer ona nije donosila informacije o umjetnosti niti reprodukcije umjetničkih djela“[2]nego je svaki broj bio rad samo jednog umjetnika. Producirano je 11 brojeva od 1961. do 1966. Časopis je Vaništa distribuirao poštom, te iz bogate korespondencije koju Vaništa brižno čuva saznamo da su Gorgonu cijenili mnogi poput Piera Manzonija, Lucia Fontane, Roberta Rauschenberga i Dietera Rotha koji je jedan broj i napravio. Već 1962. pojavljuje se konvencionalniji časopis „a“ slikara i grafičkog dizajnera Ivana Picelja koji se oblikovanjem, idejama i izvedbama zalagao za „aktivnu umjetnost“ koja treba usmjeravati kreativne snage u pozitivnu društvenu akciju jer je takva umjetnost svugdje prisutna, neprimjetna, internacionalna i univer-

**ovu knjigu napisao sam
kad nisam imao vremena**

**molim čitaoce da je čitaju
kad nemaju vremena**

Stilinović Mladen

Nemam vremena

knjiga umjetnika

17 x 13,3 cm

1979.

Muzzej suvremene umjetnosti, Zagreb

novine

časopis 1973

čijena 1 dinar

izdavač: GALERIJA STUDENTSKOG CENTRA
č. 1000, ZAGREB, TAVNIK C. 1000, tel.
380007, satnici: vikend je u 10:00-16:00
graničarski obveznik - novine - studenti biće
prihvati u 10:00-16:00, vikend je u 10:00-16:00
naredni u vikend jesen i do 1. stud. Jelimir
Košćević, pre krovni potpisnik na emigraciji
tegorično predstavlja novinu "novine" na
četvrtom časopisu, kojeg je u galerije i redovno
objavljuje Institut košćević.

44

Novine se smatraju posredstvom A. Čata
č. 16, ulic. 1, kolod. 7. Zakona o izdavanju
posredstava i novina, član 10. član 11. i član 12.
Takočnost posredstava daje na pravil
met prihvoda, te prema tomu ne postoji
potreba za primjenu člana 10. i člana 11. o
članu 12. Zakona o izdavanju posredstava i
novina. Upravljačka posredstva za posredstvo, kojima i
član 12. Zakona o izdavanju posredstava i novina.

L. ŠOK

1973.

GALERIJA STUDENTSKOG CENTRA, 41000 ZAGREB, ZAVRŠNA 25, TU.

15.6.-2.7.1973 1 11.9.1973 11-14 + 17-20 h.

xerox

Galerija Studentskog centra — Zagreb
14. 6. 1973. — 30. 6. 1973.

Ideja i koncept: Želimir Košćević
Administrativni suradnik: Vanja Petković

Galerija Studentskog Centra posebno se zahvaljuje
na pomoći oko realizacije izložbe »XEROX«: Ida Blare, Klaus Grot, László Békeš i Friederike
Penzold za svoju pomoći u realizaciji izložbe. Želimir Košćević, te
svim projektima koji su učinili informiranju o ovoj ak
ciji u Studentskom Centru.
Mož tako ovom izložbom iskazujemo dubro poljovlje
lukaku Munariju koji suvremeni eksperimenta
cira od 1965. godine.

xerox

Student Center Gallery / Zagreb
14. 6. 1973. — 30. 6. 1973.

Ideas and concept: Želimir Košćević
Administrative assistant — Vanja Petković

The Student Center Gallery extends special thanks
to Ida Blare, Klaus Grot, László Békeš and Friederike
Penzold for their help in the realization of the »XEROX«
exhibition, as well as friends who spread information
about this action.
We would also like to express our deep regards to
Bruno Munari who has been experimenting with this
technique since 1965.

181 ▶

**NOVINE GALERIJE
STUDENTSKEGA CENTRA**

**plakat Borisa Bućana / Xerox
1973.**

br. 44

41 x 29,5 cm

Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb

GORE: FOTOGRAFIJA UNIŠTENOG FOTOPARIRA

DOLJE: UNIŠTENI FOTOPAPIR

JERMAN

MAJ 75 E

časopis – katalog

29,7 x 21 cm

Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb

Željko Jerman

Uništavanje foto-papira

(akcija)

Grupa šestorice autora

1981.

OVA LINIJA POVUČENA JE U MOJU
SOBI (ZAGREB, ŠENKOVECKA 12.) 20. 3. 1979.

MARIJAN MOLNAR

ARHIV PODROOM

Za umjetnost u umu
1978.

fotografija

Muzaj suvremene umjetnosti, Zagreb

zalna te će preobraziti naše vizualne navike u smjeru percipiranja strukture, reda i cjeline u odnosima.[3] Ideja „aktivne umjetnosti“ i „podređenosti višem strukturonom redu“, što potvrđuje i prvi broj časopisa „a“, bile se vrijednosne kategorije drugačije od Gorgone.

Umjetničku produkciju šezdesetih godina obilježila je aktivnost Novih tendencija i Galerije suvremene umjetnosti u Zagrebu. Nove tendencije su bile pokret i kulturni fenomen, jednako bitan za hrvatsku kao i za internacionalnu umjetničku scenu, koji je učinio Zagreb europskim kulturnim središte. Osnovu za svoja vizualna istraživanja pronašli su u tradiciji konstruktivizma i konkretnе umjetnosti, te su svoje napore, umjetnička istraživanja i društveni angažman usmjerili na budućnost i korištenje tada nove tehnologije. Pet velikih izložbi dalo je jasan presjek suvremenih strujanja i vizualnih istraživanja, od konstruktivne i kinetičke do kompjutorske i konceptualne, jer riječima Dimitrija Bašičevića, „Umetnik ne ide ispred svog vremena. On stvara svoje vreme.“[4] Pišući o suvremenoj umjetničkoj praksi Davor Matičević ističe da je na podlozi shvaćanja nastalih '60-ih godina izrasla Nova umjetnička praksa koju odlikuje „upotreba novih medija, promjena načina umjetničkog djelovanja, promjena shvaćanja pojma umjetničkog djela i specifičan društveni angažman“[5]čime nužno dolazi i do povećane individualnosti autorskog jezika. Sedamdesete godine obilježilo je izdavanje časopisa Maj 75 koji je od 1978. do 1984. izdavala Grupa šestorice autora, ali i novine Galerije studentskog centra i galerije Podrum koje su služile i kao katalozi izložbene produkcije tih godina. Maj 75 nije bio časopis u tradicionalnoj definiciji, jer ni on nije donosio informacije o umjetničkim strujanjima i radovima, nego umjetničke radove. Nova umjetnička praksa pokazala je zaokret prema ideji umjetnosti stasaloj u '60-ima jer umjetnici nisu pokazivali samo kritiku prema umjetničkoj produkciji nego jasno i ironično kritizirali i komentirali društvenu stvarnost. Njihove umjetničke akcije, intervencije i performansi su bili određeni vremenom i mjestom izvedbe, ali i nevelikom publikom, stoga su prepiske, časopisi i fotografije neprocjenjivo vrelo podataka.

Nakon neoavangarde, s novom generacijom došlo je i do avangarde jezika. Iza pojedinih primjeraka, ne стоји fotodokumentacija nego konkretni radovi. Takvi neizbjegni primjeri su izloženi samizdati i knjige umjetnika Vlade Marteka i Mladena Stilinovića. Tih godina dolazi i do „privremenog poraza originala“[6]. Metode tehničke reprodukcije su razvijenije, fotokopirni aparat je promijenio ideju o distribuciji i umnažanju umjetničkog djela – umjesto originala govorimo o supostojanju jednako vrijedne edicije. Svaka nastala kopija donosi neki novi pomak koji

je razlikuje od originala i pretvara u „novi original“, stoga ideja o seriji dobiva na značenju pri čemu posebno možemo istaknuti izloženi rad Željka Jermana Radovi pisačim strojem iz 1978. Na tragu konteksta serijalnosti i umnažanja, posebno mjesto u selekciji izložbe *NO arhiv* uzima izložba Želimira Koščevića, jednog od glavnih generatora inovacija u tadašnjoj umjetničkoj klimi, naslovljena Xerox i održana 1973. u Studentskom centru. Radovi su stigli poštom i bili su primjeri nove ideje medija – xerox kopije. Uz njih neizbjegno je spomenuti i katalog izložbe *Orginalna fotokopija Ivana Ladislava Galete* gdje oksimoron u samom nazivu istovremeno postavlja pitanje o vrijednosti originala i odgovara na isto potvrđujući ideju serije kao „novog originala“.

Ideja „izlaganja arhiva umjetnika“, da krhki materijal koji je svoj stvarni život zamijenio policama i kutijama arhiva u digitalnoj varijanti postane dostupan, počiva na volji da se tom istom materijalu omogući druga mladost. Pošta kao medij za odašiljanje radova sada je zamijenjena internetskim prostorom. Ideja fotokopirnog aparata zamijenjena je idejom digitalizacije i postupkom skeniranja pri čemu izvorna ideja umjetničkog rada nije izgubila na značenju. Preuzmimo li tezu Borisa Groysa [7] kako je umjetnost muzealizirala život kroz umjetničku dokumentaciju, tada je www.digitizing-ideas.hr samo novi život starog materijala u novom vremenu.

Morana Matković